

Orkiestry dęte – Halina Kunicka

Pa pa pa pa ra pa pa pa pa ra

Pa pa pa pa ra pa pa pa pa

Pa pa pa pa ra pa pa pa pa ra

Pa pa pa, la la la la la la la la

Niby nic, a tak to się zaczęło,

niby nic, zwyczajne pa pa pa.

Jest w orkiestrach dętych jakaś siła,

bo to było tak:

Babcia stała na balkonie,

dołem dziadek defilował,

ledwie go ujrzała, nieomal zemdląca:

skrapiać trzeba było skronie.

Dziadek z miejsca zmylił nogę,

pojął: czas rozpocząć dzieło!

Stanął pod balkonem,

huknął jej puzonem,

no i tak to się zaczęło

Pa pa pa pa ra pa pa pa pa ra

Pa pa pa pa ra pa pa pa pa

Pa pa pa pa ra pa pa pa pa ra

Pa pa pa, la la la la la la la la

Niby nic, a tak to się zaczęło,

niby nic, zwyczajne pa pa pa.

Jest w orkiestrach dętych jakaś siła,

bo znów było tak:

Mama stała na balkonie,

dołem tatuś defilował,

ledwie go ujrzała, nieomal zemdląca:

skrapiać trzeba było skronie.

Papcio z miejsca zmylił nogę,

poczuł, jak go coś natchnęło.

Stanął pod balkonem,

huknął jej puzonem

i tak podjął dziadka dzieło.

Pa pa pa pa ra pa pa pa pa ra

Pa pa pa pa ra pa pa pa pa

Pa pa pa pa ra pa pa pa pa ra
Pa pa pa, la la la la la la la la la
Niby nic, a tak to się zaczęło,
niby nic, zwyczajne pa pa pa.
Jest w orkiestrach dętych jakaś siła,
lecz ich dzisiaj brak!
Próżno bowiem na balkonie,
czekam by ktoś defilował,
żebym go ujrzała, nieomal zemdląa,
by mi nacierano skronie...
Żeby z miejsca zmylił nogę,
tak jak tamtym się zdarzyło,
staął pod balkonem,
huknął mi puzonem,
by mi także się spełniło.
Staął pod balkonem,
huknął mi puzonem,
by mi także się spełniło.
Pa pa pa pa ra pa pa pa pa ra
Pa pa pa pa ra pa pa pa pa
Pa pa pa pa ra pa pa pa pa ra
Pa pa pa, la la la la la la la la la

Słowa: Jan Stanisławski
Muzyka: Urszula Rzeczkowska